

การจัดการเรียนรู้เชิงรุก PINIT Active Learning Model
นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

นายพินิจ โคตรจันทร์

ตำแหน่ง ครู

โรงเรียนบ้านหนองฮาง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

“การจัดการเรียนรู้เชิงรุก PINIT Active Learning Model”

จัดทำโดย

นายพินิจ โคตรจันทร์

โรงเรียนบ้านหนองฮาง

ตำบลหนองฮาง อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

รายงานการใช้นวัตกรรมฉบับนี้ ผู้จัดทำได้ดำเนินการมาเพื่อพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) รายวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทั้ง ๔ ทักษะ การพูด การอ่าน การเขียน และการฟัง ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑ เนื่องจากผู้จัดทำได้เล็งเห็นถึงความสำคัญถึงกระบวนการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะพื้นฐานในการนำไปใช้ในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ใช้ในการประกอบอาชีพในอนาคต และใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมตามหลักเกณฑ์ และเพื่อนำไปสู่ทักษะการเรียนรู้ทั้ง ๔ ทักษะ และการสร้างกิจกรรมการเรียนการสอนหลากหลายต่อไป

ผู้จัดทำได้ศึกษาและนำเสนอวิธีการพัฒนาทักษะการอ่านเรียนรู้ทั้ง ๔ ทักษะ หวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานนวัตกรรมฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่คณะครู นักเรียน นักศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ตลอดจนผู้สนใจ หากมีข้อผิดพลาดประการใดต้องขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

พินิจ โคตรจันทร์

สารบัญ

หน้า

คำนำ..... ก

สารบัญ..... ข

๑.ชื่อวัดกรรม..... ๑

๒.ชื่อ-นามสกุล..... ๑

๓.ความสำคัญของนวัตกรรม..... ๑

๔.วัตถุประสงค์..... ๓

๕.กลุ่มเป้าหมาย..... ๓

๕.แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานวัตกรรม..... ๔

๗.ขั้นตอนการออกแบบหรือพัฒนานวัตกรรม..... ๑๓

๘.ขั้นตอนการใช้พัฒนานวัตกรรม..... ๑๔

๙.ผลสำเร็จของการสร้างหรือพัฒนานวัตกรรม ๑๕

๑๐.แนวทางการนำนวัตกรรมไปใช้ ๑๗

๑๑. บรรณานุกรม..... ๑๙

ภาคผนวก

รายงานนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

๑. ชื่อนวัตกรรม

การจัดการเรียนรู้เชิงรุก PINIT Active Learning Model สู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์การสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน ม.๑

ระดับชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

โรงเรียน บ้านหนองฮาง อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี

สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑

๒. ชื่อ-นามสกุล

ชื่อ-สกุล นายพินิจ โคตรจันทร์ ตำแหน่ง ครู

โรงเรียน โรงเรียนบ้านหนองฮาง อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี

สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑

๓. ความสำคัญของนวัตกรรม

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ ๒๕๔๖ ในหมวด ๑ บททั่วไป ความมุ่งหมาย และหลักการ มาตรา ๕ การจัดการศึกษา “ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” และหมวด ๑ มาตราที่ ๒๒ กล่าวว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพและมาตราที่ ๒๔ (๑) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (๒) ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา และ (๓) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติ ให้ทำได้คิดเป็น ทำเป็น และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งการศึกษาในยุคปัจจุบันเป็นยุคที่ข้อมูลข่าวสารมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่เกิดขึ้นมากมายด้วยความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ การเข้าถึงแหล่งข้อมูลสามารถจะพัฒนาผู้เรียนให้นำความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ในห้องเรียนไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้สอนจึงต้องปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ของผู้เรียน จากอดีตที่ผู้สอนเป็นผู้ถ่ายทอด และผู้สอน มาเป็นผู้ชี้แนะวิธีการค้นคว้าหาความรู้ให้กับผู้เรียน อันจะเป็นการพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ แสวงหาความรู้และประยุกต์ใช้ความรู้ด้วยความเข้าใจ สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ ๒๕๔๒ ได้ให้คำจำกัดความของการศึกษาในมาตรา ๒๒ ว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ”

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี

เพื่อการสื่อสารได้ รวมถึงเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำรงชีวิต ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๕๑)

กระทรวงศึกษาธิการ ได้เน้นถึงความสำคัญของรายวิชาภาษาอังกฤษว่า วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาหนึ่งที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนของการศึกษาทุกระดับ เพราะวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่มีความสำคัญสำหรับระบบการศึกษาไทย ในยุคปัจจุบัน โดยได้กำหนดนโยบายให้มีการจัดการเรียน การสอน ภาษาอังกฤษ ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาเป็นต้นไป เพื่อประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติม และเพื่อประกอบอาชีพ ตลอดจนให้สามารถนำพาประเทศไทยไปสู่การแข่งขันในด้านต่างๆ ระดับนานาชาติ เข้าใจความแตกต่างทางการเมืองและวัฒนธรรมในฐานะที่เป็นพลเมืองโลกยุคโลกาภิวัตน์ การเรียนภาษาอังกฤษจะช่วยให้นักเรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและมั่นใจ มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษ จากความสำคัญดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ) เป็น ๑ ใน ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่นักเรียนต้องเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ซึ่งมุ่งหวังให้นักเรียนมีทักษะพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษและมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ) สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ และเป็นเครื่องมือในการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไป นอกจากนี้แล้ว กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดให้มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ระดับชาติตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ โดยสถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนเข้ารับการทดสอบระดับชาติ เพื่อให้กระทรวงศึกษาธิการสามารถใช้ผลการประเมินในการกำหนดนโยบายและวางแผนการพัฒนาการศึกษาของประเทศไทย โดยให้สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ(องค์การมหาชน) เป็นหน่วยงานที่จัดสอบ ปัจจุบันมีการจัดการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ซึ่งรายวิชาภาษาอังกฤษเป็น ๑ ในวิชาที่นักเรียนจะต้องได้รับการทดสอบด้วย

จากการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรวมของการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน (O-Net) ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ รายวิชาภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) พบว่า คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าวิชาอื่นๆ โรงเรียนบ้านไผ่ใหญ่จึงได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของวิธีการ/กระบวนการที่ทำให้สถานศึกษามีคะแนนเฉลี่ยรวมสูงขึ้นดังกล่าว จึงมีแนวคิดว่าจะปรับปรุงและพัฒนาวิธีการ/กระบวนการ ดังกล่าวเพื่อเป็นแนวทางหรือวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศจนสามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานรายวิชาภาษาอังกฤษในปีการศึกษาต่อไป ดังนั้น โรงเรียนบ้านหนองฮาง จึงได้รวบรวมเอกสารและจัดทำนวัตกรรมด้านการจัดการเรียนการสอนภายใต้ชื่อ **การจัดการเรียนรู้เชิงรุก PINIT Active Learning Model สู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑** และนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ ด้วยเหตุนี้จึงเป็นเรื่องท้าทายสำหรับครูผู้สอนที่จะต้องพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพตามความสนใจและความถนัดของผู้เรียน สามารถต่อยอดองค์ความรู้ได้ และมีวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ตลอดจนสอดคล้องกับแนวคิดการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ซึ่งแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทางหนึ่งซึ่งส่งเสริมความสามารถการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ได้รับการยอมรับและนำมาใช้กันอย่างแพร่หลาย คือ การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม และมีโอกาสลงมือฝึกปฏิบัติจริง และได้ใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนได้กระทำลง

ไป (Bonwell, ๑๙๙๑) ซึ่งเป็นเทคนิคที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้และการสร้างนวัตกรรมผ่านการเรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติ (Learning by Doing) แบบ Active Learning โดยออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนฝึกทักษะต่างๆ พร้อมกันในกิจกรรมเดียว ผ่านการแนะนำของครูผู้สอน (Coaching) และหลักการเรียนรู้สมัยใหม่ “Teach Less, Learn More” (พิมพันธ์ เตชะคุปต์, ๒๕๕๘) เน้นความร่วมมือและบทบาทในการเรียนรู้ของผู้เรียน ครอบคลุมวิธีการเรียนการสอนหลากหลายวิธีเช่น การเรียนรู้ด้วยการค้นพบ (Discovery Learning) การเรียนรู้จากกรณีปัญหา (Problem-Based Learning) การเรียนรู้จากการสืบค้น (Inquiry – Based Learning) และการเรียนรู้จากการทำกิจกรรม (Activity-Based Learning) เป็นต้น ซึ่งวิธีการเหล่านี้มีพื้นฐานมาจากแนวคิดเดียวกัน คือ ให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความตื่นตัวและกระตือรือร้นด้านความรู้คิด (Cognitively Active) มากกว่าการฟังผู้สอนในห้องเรียนและการท่องจำทำให้ได้การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสูง (วิจารณ์ พานิช, ๒๕๕๕)

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้รายงาน จึงได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิง เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน การเขียนประโยคภาษาอังกฤษ วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนบ้านหนองหาน นี้ขึ้น เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น ตลอดจนเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนที่เหมาะสม และพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

๔. วัตถุประสงค์

การรายงานในครั้งนี้ ผู้รายงานได้กำหนดจุดประสงค์ของการศึกษา ดังนี้

- ๑) เพื่อพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) รายวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนบ้านหนองหาน อำเภอวังสามสี จังหวัดอุบลราชธานี
- ๒) เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก PINIT Active Learning Model ในการพัฒนาทักษะทั้ง ๔ ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนบ้านหนองหาน
- ๓) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก PINIT Active Learning Model
- ๔) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก PINIT Active Learning Model

Learning Model

๕) เพื่อพัฒนาทักษะฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนบ้านหนองหาน

๕) เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะกระบวนการเรียนรู้สูงสุด

๕. กลุ่มเป้าหมาย

๕.๑ เป้าหมายเชิงปริมาณ

๕.๑.๑ กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนในปีการศึกษา ๒๕๖๘ โรงเรียนบ้านหนองหาน อำเภอวังสามสี

จังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๑๗ คน

๕.๑.๒ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ร้อยละ ๑๐๐ ได้รับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษทั้ง ๔ ทักษะ และทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ ผ่านนวัตกรรม “การจัดการเรียนรู้เชิงรุก PINIT Active Learning Model” เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ

๕.๑.๓ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ร้อยละ ๑๐๐ ได้รับกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก ผ่านการลงมือทำและการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ผ่านนวัตกรรม “การจัดการเรียนรู้เชิงรุก PINIT Active Learning Model”

๕.๑.๔ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ร้อยละ ๑๐๐ เกิดทักษะกระบวนการเรียนรู้สูงสุด ผ่านนวัตกรรม “การจัดการเรียนรู้เชิงรุก PINIT Active Learning Model”

๕.๒ เป้าหมายเชิงคุณภาพ

๕.๒.๑ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ได้รับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษทั้ง ๔ ทักษะ ผ่านนวัตกรรม “การจัดการเรียนรู้เชิงรุก PINIT Active Learning Model” เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ

๕.๒.๒ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ได้รับกระบวนการจัดการเรียนรู้ผ่านการลงมือทำและการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ผ่านนวัตกรรม “การจัดการเรียนรู้เชิงรุก PINIT Active Learning Model”

๕.๒.๓ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ เกิดทักษะกระบวนการเรียนรู้สูงสุด ผ่านนวัตกรรม “การจัดการเรียนรู้เชิงรุก PINIT Active Learning Model”

๕. แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานวัตกรรม

๕.๑ แนวคิดของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ โดยมีครูเป็นผู้อำนวยการความสะดวก (Facilitator) สร้างแรงบันดาลใจให้คำปรึกษา ดูแล แนะนำ ทำหน้าที่เป็นโค้ชและพี่เลี้ยง (Coach & Mentor) แสวงหาเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย (Meaningful learning) ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้ มีความเข้าใจในตนเองใช้สติปัญญา คิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์ผลงานนวัตกรรมที่บ่งบอกถึงการมีสมรรถนะสำคัญในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะวิชาการ ทักษะชีวิต และทักษะวิชาชีพ บรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ตามระดับช่วงวัย

๕.๒ ความหมายของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

คือกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำและได้ใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้กระทำลงไป (Bonwell, ๑๙๙๑) เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภายใต้สมมุติฐานพื้นฐาน ๒ ประการคือ ๑. การเรียนรู้เป็นความพยายามโดยธรรมชาติของมนุษย์, และ ๒) แต่ละบุคคลมีแนวทางในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน (Mayers and Joes, ๑๙๙๓) โดยผู้เรียนจะถูกเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ (recieve) ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ (co-creators) (Fedler and Brent, ๑๙๙๕)

Active Learning เป็นกระบวนการเรียนการสอนอย่างหนึ่ง แปลตามตัวก็คือเป็นการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติ หรือ การลงมือทำซึ่ง ความรู้ ที่เกิดขึ้นก็เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องได้มีโอกาสลงมือกระทำมากกว่าการฟังเพียงอย่างเดียว ต้องจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้การเรียนรู้โดย

การอ่าน, การเขียน, การโต้ตอบ, และการวิเคราะห์ปัญหา อีกทั้งให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิดขั้นสูง ได้แก่ การวิเคราะห์, การสังเคราะห์ “ เป็นกระบวนการที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย โดยการร่วมมือระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ในการนี้ครูต้องลดบทบาท ในการสอนและการให้ข้อความรู้แก่ผู้เรียนโดยตรงต่อผู้เรียนลง แต่ไปเพิ่มกระบวนการและกิจกรรมที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการจะทำกิจกรรมต่างๆ มากขึ้น และอย่างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการแลกเปลี่ยน ประสบการณ์โดยการพูด การเขียน การอภิปรายกับเพื่อนๆ”

กระบวนการเรียนรู้ Active Learning ทำให้ผู้เรียนสามารถรักษาผลการเรียนรู้ให้อยู่คงทนได้มาก และนานกว่ากระบวนการเรียนรู้ Passive Learning เพราะกระบวนการเรียนรู้ Active Learning สอดคล้องกับ การทำงานของสมองที่เกี่ยวข้องกับความจำโดยสามารถเก็บและจำสิ่งที่ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ผู้สอน สิ่งแวดล้อม การเรียนรู้โดยผ่านการปฏิบัติจริง และสามารถเก็บจำในระบบความจำระยะยาว (Long Term Memory) ทำให้ผลการเรียนรู้ ยังคงอยู่ได้ในปริมาณที่มากกว่า ระยะยาวกว่า ซึ่งอธิบายไว้ ดังรูป

จากรูปจะเห็นได้ว่า กรวยแห่งการเรียนรู้นี้ได้แบ่งเป็น ๒ กระบวนการ คือ

๕.๓ กระบวนการเรียนรู้ Passive Learning

- กระบวนการเรียนรู้โดยการอ่านท่องจำผู้เรียนจะจำได้ในสิ่งที่เรียนได้ในสิ่งที่เรียนได้เพียง ๑๐%
- การเรียนรู้โดยการฟังบรรยายเพียงอย่างเดียวโดยที่ผู้เรียนไม่มีโอกาสได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ด้วยกิจกรรม

-หากในการเรียนการสอนผู้เรียนมีโอกาสได้เห็นภาพประกอบด้วยก็จะทำให้ผลการเรียนรู้คงอยู่ได้เพิ่มขึ้นเป็น ๓๐%

- กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้สอนจัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียนเพิ่มขึ้น เช่น การให้ดูภาพยนตร์ การสาธิต จัดนิทรรศการให้ผู้เรียนได้ดูรวมทั้งการนำผู้เรียนไปทัศนศึกษา หรือดูงาน ก็ทำให้ผลการเรียนรู้เพิ่มขึ้นเป็น ๕๐ %

๕.๔ กระบวนการเรียนรู้ Active Learning

- ทำให้ผู้เรียนมีบทบาทในการแสวงหาความรู้และเรียนรู้อย่างมีปฏิสัมพันธ์จนเกิดความรู้ความเข้าใจนำไปประยุกต์ใช้สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่าหรือ สร้างสรรค์สิ่งต่างๆ และพัฒนาตนเอง เต็มตามความสามารถ รวมถึงการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เขาได้มีโอกาสร่วมอภิปรายให้มีโอกาสฝึกทักษะการสื่อสาร ทำให้ผลการเรียนรู้เพิ่มขึ้น ๓๐%

- การนำเสนองานทางวิชาการ เรียนรู้ในสถานการณ์จำลอง ทั้งมีการฝึกปฏิบัติในสภาพจริงในการเชื่อมโยงกับสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งจะทำให้ผลการเรียนรู้เกิดขึ้นถึง ๙๐%

๕.๕ ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

๑. Active Learning ส่งเสริมการมีอิสระทางด้านความคิดและการกระทำของผู้เรียนการมีวิจาร์ณญาณ และการคิดสร้างสรรค์ ผู้เรียนจะมีโอกาส มีส่วนร่วมในการปฏิบัติจริงและมีการใช้วิจาร์ณญาณในการคิดและตัดสินใจในการปฏิบัติกิจกรรมนั้น มุ่งสร้างให้ผู้เรียนเป็นผู้กำกับทิศทางการเรียนรู้ ค้นหาสไตล์การเรียนรู้ของตนเอง สู่การเป็นผู้รู้คิด รู้ตัดสินใจด้วยตนเอง (Metacognition) เพราะฉะนั้น Active Learning จึงเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความคิดขั้นสูง (Higher order thinking)ในการมีวิจาร์ณญาณ การวิเคราะห์ การคิดแก้ปัญหา การประเมิน การตัดสินใจ และการคิดสร้างสรรค์

๒. Active Learning สนับสนุนส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกันอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งความร่วมมือในการปฏิบัติงานกลุ่มจ่านำไปสู่ความสำเร็จในภาพรวม

๓. Active Learning ทำให้ผู้เรียนทุ่มเทในการเรียน จูงใจในการเรียน และทำให้ผู้เรียนแสดงออกถึงความรู้ความสามารถ เมื่อผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างกระตือรือร้นในสภาพแวดล้อม ที่เอื้ออำนวย ผ่านการใช้กิจกรรมที่ครูจัดเตรียมไว้ให้อย่างหลากหลาย ผู้เรียนเลือกเรียนรู้กิจกรรมต่างๆตามความสนใจและความถนัดของตนเอง เกิดความรับผิดชอบและทุ่มเทเพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จ

๔. Active Learning ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดการพัฒนาเชิงบวกทั้งตัวผู้เรียนและตัวครู เป็นการปรับการเรียนการสอน ผู้เรียนมีโอกาสได้เลือกใช้ความถนัด ความสนใจความสามารถที่เป็นความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Different) สอดรับกับแนวคิดพหุปัญญา (Multiple Intelligence) เพื่อแสดงออกถึงตัวตนและศักยภาพของตนเอง ส่วนครูผู้สอนต้องมีความตระหนักที่จะปรับเปลี่ยนบทบาท แสวงหาวิธีการ กิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อช่วยเสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียนแต่ละอัน ในขณะที่อาจารย์สอนเมื่อเวลาผ่านไปผู้เรียนจะจำได้เพียง ๒๐%

ลักษณะของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

ลักษณะของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก มีดังนี้

๑. เป็นการพัฒนาศักยภาพการคิด การแก้ปัญหา และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้
๒. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดระบบการเรียนรู้ และสร้างองค์ความรู้โดยมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันในรูปแบบของความร่วมมือมากกว่าการแข่งขัน
๓. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้สูงสุด

๔. เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนบูรณาการข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศ สู่ทักษะการคิด วิเคราะห์และการประเมินค่า

๕. ผู้เรียนได้เรียนรู้ความมีวินัยในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

๕. ความรู้เกิดจากประสบการณ์ และการสรุปของผู้เรียน

๗. ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเอง

เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ รายวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนบ้านหนองฮ ผู้รายงานได้ศึกษาเอกสาร แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎี และหลักการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้เรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ตามลำดับดังต่อไปนี้

๑. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

๒. การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

๓. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

๔. ทฤษฎี Brain – Based Learning : BBL

๑. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษต่อการศึกษาประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

๑. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติมีจุดหมายและมาตรฐาน การเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล

๒. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ

๓. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

๔. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้

๕. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

๕. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

๑. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๒. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต
๓. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
๔. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
๕. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดนั้น จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ ๕ ประการคือ

๑. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสารมีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคมรวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและ ความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม
๒. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม
๓. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศเข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม
๔. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

๕. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสมและมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

๑. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
๒. ซื่อสัตย์สุจริต
๓. มีวินัย
๔. ใฝ่เรียนรู้
๕. อยู่อย่างพอเพียง
๕. มุ่งมั่นในการทำงาน
๗. รักความเป็นไทย
๘. มีจิตสาธารณะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศสามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

๑. ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียนแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

๒. ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

๓. ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

๔. ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

๒. การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) เกิดขึ้นราวปี ค.ศ.๑๙๗๕ เมื่อนักภาษาศาสตร์และผู้เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ได้ตระหนักในปัญหาว่า แม้ผู้เรียนจะรู้โครงสร้างของภาษาต่างประเทศมาแล้วเป็นอย่างดี ก็ยังไม่สามารถพูดคุยหรือสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้

หรือถ้าจะสื่อสารได้บ้าง ก็มักใช้ภาษาในลักษณะที่เจ้าของภาษาเขาไม่ใช่กันแม้จะเป็นภาษาที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ทั้งนี้เพราะภาษาไม่ได้เป็นเพียงระบบไวยากรณ์ที่ประกอบด้วยเสียง ศัพท์ โครงสร้างเท่านั้น แต่ภาษาคือระบบของข้อความที่ใช้ในการสื่อสารหรือสื่อความหมายได้จึงมี การแสวงหาวิธีการและพัฒนาแนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาต่างประเทศ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อสารได้ ดังนั้น ในการสอนไม่ควรสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เฉพาะรูปแบบหรือโครงสร้างของภาษาเท่านั้น เพราะในการสื่อสารนั้น ผู้พูดต้องใช้หน้าที่ของภาษาในการสื่อความหมายไปยังผู้ฟัง เช่น โต้แย้ง เชิญชวน ขออนุญาต ฯลฯ ซึ่งต้องใช้ให้เหมาะกับสภาพสังคม บุคคลและกาลเทศะ นอกจากนี้การสื่อสารยังเป็นกระบวนการอย่างหนึ่ง การรู้รูปแบบหน้าที่ความหมายของภาษาเพียงอย่างเดียวจึงไม่เพียงพอ ผู้เรียนต้องสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริงและปฏิกิริยาตอบโต้ระหว่างผู้พูด กับผู้ฟัง จะช่วยให้ความหมายนั้นกระจ่างขึ้น เพราะผู้ฟังจะเป็นผู้แสดงปฏิกิริยาให้รู้ว่าเข้าใจสิ่งที่ผู้พูดพูดเพียงใด ถ้าไม่เข้าใจผู้พูดต้องปรับคำพูดใหม่เพื่อสื่อความหมายให้ชัดเจนขึ้น วิธีการสอนภาษา เพื่อการสื่อสาร มีพื้นฐานมาจากแนวคิดที่ว่า ภาษาคือเครื่องมือในการสื่อสาร และเป้าหมายของ การสอนภาษา คือ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร (ละเอียด จุฑานันท์. ๒๕๕๑ : ๙๕)

๓. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บุญชม ศรีสะอาด (๒๕๕๓ : ๕๘) ได้ให้ความหมาย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการค้นคว้า การอบรม การสั่งสอน การฝึกอบรม หรือประสบการณ์ต่างๆรวมทั้งความรู้สึก ค่านิยม จริยธรรมต่าง ๆ ที่เป็นผลมาจากการฝึกสอน

พวงแก้ว โคจรานนท์ (๒๕๕๐ : ๒๕) ได้ให้ความหมาย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความเข้าใจ ความสามารถ และทักษะทางด้านวิชาการ รวมทั้งสมรรถภาพของสมองด้านต่างๆได้แก่ ระดับสติปัญญา การคิด การแก้ปัญหาต่างๆของเด็ก ซึ่งแสดงให้เห็นด้วยคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือรายงานทั้งเขียนและพูด การทำงานที่ได้รับมอบหมาย ตลอดจนทำการบ้านในแต่ละรายวิชา

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (๒๕๕๐:๒๙) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า เป็นคุณลักษณะรวมถึง ความรู้ ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน หรือคือมวลประสบการณ์ทั้งปวงที่บุคคลได้รับจากการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ของสมรรถภาพทางสมอง

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความสามารถ และทักษะทางด้านวิชาการ รวมทั้งสมรรถภาพของสมองด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการค้นคว้า การอบรม การสั่งสอน หรือประสบการณ์ต่าง ๆ

การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในการจัดการเรียนการสอนจะเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมใน ๓ ด้าน คือ พุทธิพิสัย (Cognitive Domain) จิตพิสัย (Affective Domain) และทักษะพิสัย (Psycho-Motor Domain) ซึ่งแต่ละด้านมีรายละเอียดดังนี้ (ภัทรา นิคมานนท์ ๒๕๕๐ : ๕๗-๘๓)

๑. พฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย เป็นพฤติกรรมด้านความสามารถทางสติปัญญาของบุคคล จำแนกได้ดังนี้

๑.๑ ความรู้ความจำ (Knowledge) คือ ความสามารถในการระลึกได้ถึงเรื่องราวต่าง ๆ ที่เคยมีประสบการณ์มาก่อนจะโดยวิธีใดก็ตาม ซึ่งพฤติกรรมด้านนี้ยังจำแนกออกเป็น ๓ ลักษณะใหญ่ คือ ความรู้เฉพาะเรื่อง ความรู้ในวิธีดำเนินการ และความรู้รวบยอดในเรื่อง

๑.๒ ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นผลจากการเอาความรู้จากประสบการณ์ในชั้นความรู้ ความจำมาผสมผสานจนกลายเป็นสมรรถภาพสมองชนิดใหม่ ซึ่งความเข้าใจมี ๓ ลักษณะ คือ การแปลความ การตีความ และการขยายความ

๑.๓ การนำไปใช้ (Application) เป็นความสามารถนำความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เรียนมาแล้วไปแก้ปัญหาที่แปลกใหม่ หรือสถานการณ์ที่ไม่เคยพบมาก่อน แต่อาจใกล้เคียงหรือคล้ายคลึงกับเรื่องที่เคยพบเห็นมาก่อนก็ได้

๑.๔ การวิเคราะห์ (Analysis) มีความสามารถแยกแยะเรื่องราวต่าง ๆ ออกเป็นส่วนย่อย ๆ ได้ ทำให้สามารถมองเห็นความสัมพันธ์กันได้อย่างชัดเจน สามารถค้นหาความจริงต่าง ๆ ที่ แอบแฝงอยู่ในเนื้อเรื่องนั้น ๆ ได้ การวิเคราะห์มี ๓ ลักษณะ ได้แก่ การวิเคราะห์ความสำคัญ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์และการวิเคราะห์หลักการ

๑.๕ การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นการนำเอาองค์ประกอบย่อยต่าง ๆ ตั้งแต่ ๒ สิ่งขึ้นไปมารวมกันเข้าเป็นเรื่องราวเดียวกัน เพื่อให้เห็นโครงสร้างที่ชัดเจน แปลกใหม่ไปจากเดิม มีลักษณะคล้ายความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่แปลกใหม่ มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ การสังเคราะห์มี ๓ ประเภท ได้แก่ สังเคราะห์ข้อความ สังเคราะห์แผนงาน และสังเคราะห์ความสัมพันธ์

๑.๕ การประเมินผล (Evaluation) เป็นความสามารถในการตัดสินคุณค่าของแนวความคิด ได้ตรงตามจุดมุ่งหมายใดจุดมุ่งหมายหนึ่ง โดยเฉพาะพร้อมทั้งสามารถแสดงเหตุผลที่ถูกต้องและเหมาะสมสำหรับการตัดสินนั้น ๆ

๒. พฤติกรรมด้านจิตพิสัย เป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความรู้สึกรู้สึกนึกคิดทางจิตใจ อารมณ์และคุณธรรมของบุคคล สามารถจำแนกเป็น ๕ ระดับ คือ

๒.๑ การรับรู้ (Receiving of Attending) มีลักษณะการตอบสนอง ๓ ลักษณะคือ การยอมรับ การตั้งใจที่จะรับรู้ และการเลือกสิ่งเร้าที่ต้องการรับรู้

๒.๒ การตอบสนอง (Responding) เป็นพฤติกรรมที่ต่อเนื่องจากความตั้งใจที่จะรับรู้ โดยไม่เพียงแต่จะตั้งใจรับรู้เท่านั้น แต่มีความปรารถนาหรือปฏิกิริยาที่จะโต้ตอบต่อสิ่งเร้านั้นอย่างเต็มใจ และเกิดความพึงพอใจจากการตอบสนอง พฤติกรรมขั้นนี้จำแนกเป็น ๓ ลักษณะ คือ การยินยอมที่จะตอบสนอง ความเต็มใจที่จะตอบสนอง และความพอใจในการตอบสนอง

๒.๓ การสร้างคุณค่า (Valuing) เป็นขั้นที่บุคคลมองเห็นคุณค่าของการตอบสนองต่อ สิ่งเร้าหรือประสบการณ์ที่ได้ ขั้นนี้มีพฤติกรรมการแสดง ๓ ลักษณะ ได้แก่ การยอมรับในคุณค่า การนิยมชมชอบในคุณค่า และการสร้างคุณค่า

๒.๔ การจัดระบบคุณค่า (Organization) หลังจากทีบุคคลได้สร้างค่านิยมของตนเองขึ้นมาแล้ว ก็พยายามนำค่านิยมนั้นมาจัดระบบให้เกิดเป็นระบบระเบียบขึ้น ลักษณะการจัดระบบคุณค่ามี ๒ ลักษณะ คือ การสร้างความคิดรวบยอดของคุณค่า และการจัดระบบของคุณค่า

๒.๕ การสร้างลักษณะนิสัย (Characterization by a Value Complex) เป็นการจัดระบบคุณค่าที่มีอยู่ในตัวเข้าเป็นระบบที่ถาวร ซึ่งจะทำหน้าที่ควบคุมพฤติกรรมการแสดงของบุคคลไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใด ๆ ก็แสดงพฤติกรรมตามค่านิยมที่ยึดถือตลอดไป การสร้างลักษณะนิสัยมี ๒ ลักษณะ คือการสร้างลักษณะนิสัยชั่วคราว และการสร้างลักษณะนิสัยถาวร

๓. พฤติกรรมด้านทักษะพิสัย เป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความสามารถเชิงปฏิบัติการ พฤติกรรมเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย จำแนกเป็น ๕ ระดับ คือ

๓.๑ การรับรู้ (Perception) เป็นขั้นที่แสดงอาการรับรู้ที่จะเคลื่อนไหว โดยอาศัยประสาทสัมผัสทั้ง ๕ คือ หู ตา จมูก ลิ้น และสัมผัสทางกาย แม้จะมีสิ่งเร้าเข้ามากระตุ้น โดยผ่านทางประสาทสัมผัสพร้อม ๆ กัน ก็อาจเลือกที่จะรับรู้ มีการแปลความหมายสิ่งเร้าเพื่อตอบสนอง

๓.๒ การเตรียมพร้อม (Set) เป็นสภาพของบุคคลที่พร้อมจะแสดงพฤติกรรมออกมา สภาพความพร้อมมี ๓ ด้าน คือ ความพร้อมด้านร่างกาย ด้านสมอง และด้านอารมณ์

๓.๓ การตอบสนองตามแนวทางที่กำหนดให้ (Guided Response) เป็นการแสดงออกในลักษณะของการเลือกแบบและการลองผิดลองถูก

๓.๔ ความสามารถด้านกลไก (Mechanism) เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้กระทำตามที่เรียนมา และพัฒนาขึ้นมาจนมีสัมฤทธิ์ผล สามารถสร้างเทคนิควิธีสำหรับตนเองขึ้นมาเพื่อปฏิบัติต่อไป

๓.๕ การตอบสนองที่ซับซ้อน (Complex Overt Response) เป็นความสามารถในการปฏิบัติในสิ่งที่ยากซับซ้อนมากขึ้นและสามารถกระทำได้อย่างมั่นใจไม่ลังเลและทำได้ดีจนเป็นอัตโนมัติ

ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงมีความสำคัญมากสำหรับนักเรียน ครูจึงจำเป็นต้องสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เพราะแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ถือว่าเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับครูที่ใช้ในการตรวจสอบพฤติกรรมหรือผลการเรียนรู้ของผู้เรียนอันเนื่องจากการจัดการเรียนการสอนของครูว่า ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถหรือมีสัมฤทธิ์ผลในแต่ละรายวิชามากน้อยเพียงใด ผลของการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ และเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาการสอนของครูให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การที่จะทำได้ผลการทดสอบ มีความถูกต้องเที่ยงตรง เชื่อถือได้นั้นจะต้องใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่มีคุณภาพ ซึ่งได้ผ่านการสร้างอย่างถูกต้องตามหลักวิชา ดังนั้นการได้ศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับหลักการและวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ จึงเป็นประโยชน์ต่อผู้รายงานหรือครูอย่างยิ่ง (พิชิต ฤทธิ์จรูญ ๒๕๕๔ : ๙๗)

๔. ทฤษฎี Brain - Based Learning : BBL

การจัดกระบวนการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain-based learning) ในศตวรรษที่ ๒๑ เริ่มเด่นชัดและ มีความสำคัญเป็นอย่างมาก Brain based learning เป็นที่รู้จักในวงการการศึกษาไทย รวมไปถึงบรรดาพ่อแม่ ผู้ปกครองที่สรรหาความแปลกใหม่ทางการศึกษาสำหรับลูก แม้แต่กระทรวงศึกษาธิการเองก็มีนโยบายให้มีการจัดการศึกษาในแนวทางนี้เป็นแนวทางหลักที่ใช้ในโรงเรียน คนเราจะเกิดมาฉลาดหลักแหลมหรือเป็นคนโง่งมที่มันั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายๆ อย่าง แต่ปัจจัยที่สำคัญที่สุดยังคงเป็น "สมอง" เพราะสมองเป็นตัวที่จะรับรู้และสั่งการ ทำให้เรามีความคิดและการกระทำ ถ้าปราศจากการสั่งการจากสมองแล้ว เราคงจะทำอะไรไม่ได้เลย การที่จะเลี้ยงลูกให้ฉลาดนั้น จำเป็นจะต้องพัฒนาสมองของลูกไปให้ถูกทาง สร้างเสริมความรู้ประสบการณ์ให้เหมาะสมกับวัยเหมาะสมกับการเจริญเติบโตของสมอง จะเห็นได้ว่าศักยภาพของสมองมนุษย์มีอยู่มากมายมหาศาลและพลังของสมองนั้นไม่มีขอบเขตจำกัดหรือไม่มีที่สิ้นสุดนั่นเอง ดังนั้น การนำความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำงานของสมองมาใช้ในการจัดการเรียนรู้จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและเป็นการเสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียน รวมถึงเป็นการพัฒนาการจัดการศึกษาให้ดีขึ้นด้วย

ความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน เป็นแนวความคิดของนักประสาทวิทยาและนักการศึกษากลุ่มหนึ่ง ที่สนใจการทำงานของสมองมาประสานกับการจัดการศึกษา โดยนำความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสมองมาใช้เป็นเครื่องมือในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาศักยภาพสูงสุดในการเรียนรู้ของมนุษย์แต่ละช่วงวัย

สมองมนุษย์เป็นอวัยวะที่สำคัญที่สุดที่มนุษย์ต้องใช้ในการเรียนรู้ ซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญหรือนักวิชาการต่างได้ให้นิยาม หรือแนวทางที่แตกต่างกัน ดังนี้

เคน และเคน (Caine and Caine. ๑๙๘๙ : Web Site) อธิบายว่า การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน เป็นทฤษฎีการเรียนรู้ที่อยู่บนพื้นฐานของโครงสร้างและหน้าที่การทำงานของสมองหากสมองยังปฏิบัติตามกระบวนการทำงานปกติการเรียนรู้ก็ยังคงเกิดขึ้นต่อไป ทฤษฎีนี้เป็นสหวิทยาการเพื่อทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีที่สุดซึ่งมาจากงานวิจัยทางประสาทวิทยา

อีริก (Eric Jensen. ๒๐๐๐) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดการเชื่อมโยงไปยังสมอง ไม่ว่าจะทางใดก็ตาม ถือเป็นการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน โดยเป็นการรวม สหวิทยาการต่าง ๆ เช่น เคมี ชีววิทยา ระบบประสาทวิทยา จิตวิทยาสังคมวิทยา มาอธิบายกระบวนการเรียนรู้ของมนุษย์ โดยเฉพาะความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้กับสมอง เพราะ การเรียนรู้บนฐานสมองไม่ได้มุ่งเน้นการออกแบบการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมอง หรือหาอย่างไรให้สมองเจริญเติบโต แต่หัวใจสำคัญของการเรียนรู้บนฐานสมองอยู่ที่จะออกแบบการเรียนการสอนอย่างไรให้สมองสามารถเรียนรู้ได้ดีที่สุด

เรเนต นัมเมลา เคน และ จอฟฟรี เคน (Renate Nummela Caine and Geoffrey Caine) ได้ให้ความหมายการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ว่า เป็นการที่ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่หลากหลาย ทั้งที่เป็นจริงและวาดฝัน และหาวิธีการต่าง ๆ ในการรับประสบการณ์เข้ามา ซึ่งหมายรวมถึงการสะท้อนความคิด การคิดวิจารณ์ญาณและการแสดงออกในเชิงศิลปะซึ่งเป็นการสรุปความรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้ (เยาเวพา เดชะคุปต์. ๒๕๔๘ : ๓๕ ; อ้างอิงมาจาก Renate Nummela Caine and Geoffrey Caine. ๑๙๙๐ : ๕๕-๗๐)

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน หมายถึง แนวการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลักการของสมองกับการเรียนรู้ การเรียนรู้ต้องใช้ทุกส่วนทั้งการคิด ความรู้สึก และการลงมือปฏิบัติไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งเป็นการสรุปความรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้

๗. ขั้นตอนการออกแบบหรือพัฒนานวัตกรรม

โรงเรียนบ้านหนองฮางจัดทำนวัตกรรมด้านการจัดการเรียนการสอนที่มีชื่อว่า “การจัดการเรียนรู้เชิงรุก PINIT Active Learning Model สู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” และนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ โดยมีกระบวนการของรูปแบบ ดังนี้

ขั้นที่ ๑ การนำเข้าสู่บทเรียน (P-Problem) ดำเนินการ ดังนี้

- ๑) ครูนำเสนอสถานการณ์ “Helping a Tourist in Our School”

ตั้งคำถามกระตุ้นคิด เช่น

What will you say?

How can you help?

- ๒) นักเรียนตอบคำถามจากสื่อที่ใช้ในการนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ ๒ ขั้นนำเสนอ (I : Inquiry) ดำเนินการ ดังนี้

- 1) ครูจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่นักเรียน มีการนำเสนอศัพท์ใหม่เนื้อหาใหม่ให้เข้าใจทั้งรูปแบบและความหมาย
- 2) จัดกิจกรรมที่กำหนดไว้ประกอบการให้ฟังเนื้อหาใหม่ให้นักเรียนฝึกพูดตาม
- 3) เรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับการทักทาย แนะนำสถานที่
- 4) ฝึกฟังบทสนทนา เติมคำในบทสนทนา
- ๕) รูปแบบของภาษาจึงเน้นที่ความถูกต้อง (Accuracy) เป็นหลัก

ขั้นที่ ๓ ขั้นฝึก (N : Network) ดำเนินการ ดังนี้

- 1) นักเรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาแล้ว เน้นให้นักเรียนเรื่องการใช้ภาษาให้คล่องแคล่ว (fluency)
- 2) จัดรูปแบบการฝึกที่หลากหลาย และเหมาะสมกับเนื้อหา เช่น ฝึกทั้งชั้น เป็นกลุ่ม เป็นคู่ หรือรายบุคคล
- 3) ครูจะแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนในการใช้ภาษา ซึ่งการแก้ไขข้อผิดพลาดนั้นจะทำหลังการฝึก
- 4) เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกอย่างอิสระจัดทำเครื่องมือวัดและประเมินผล

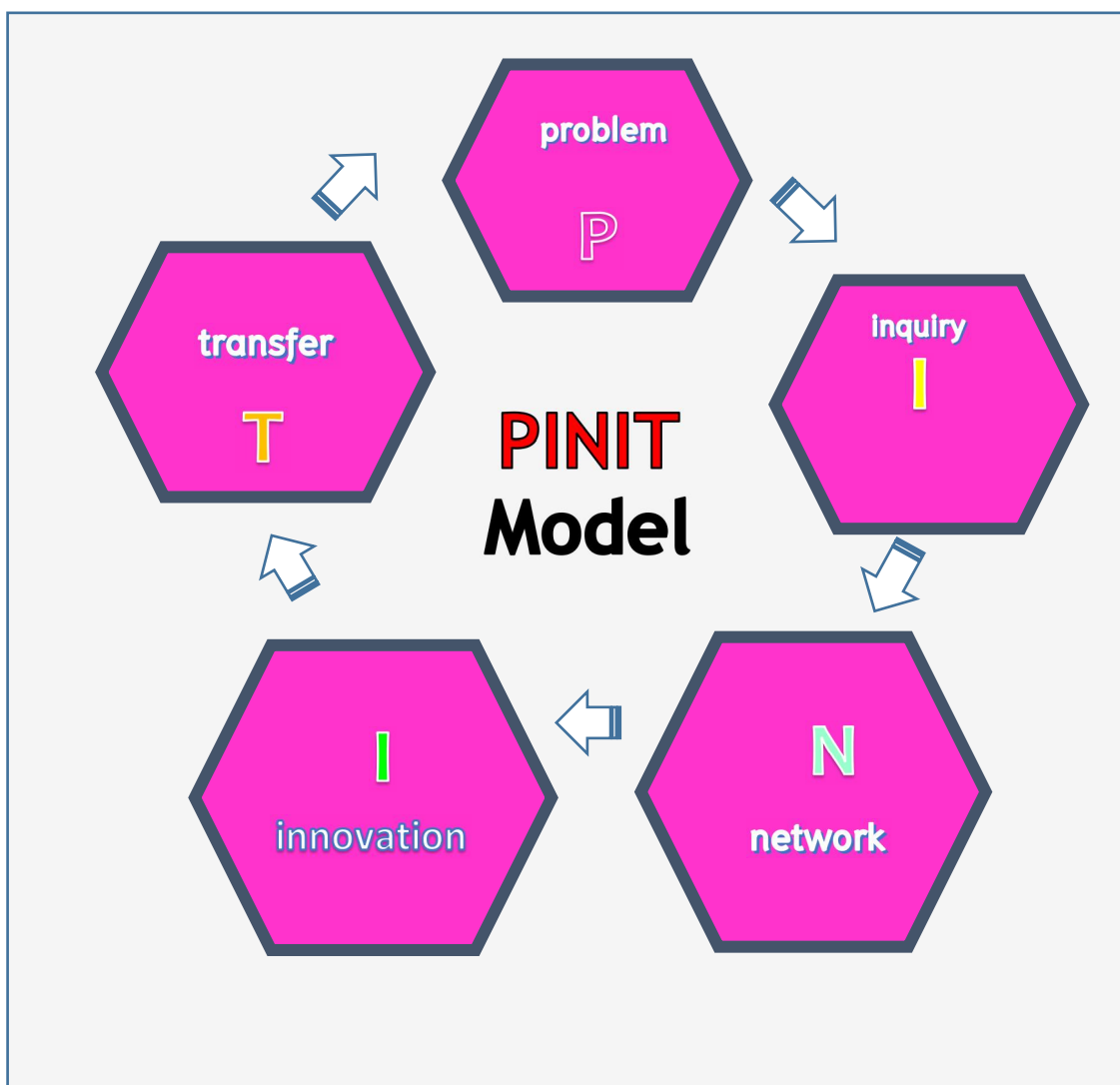
ขั้นที่ ๔ ขั้นการใช้ภาษา (I : Innovation) ดำเนินงาน ดังนี้

- ๑) ให้นักเรียนนำคำหรือประโยคที่ฝึกมาแล้วมาใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ในรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว (fluency) และเกิดความสนุกสนาน
- ๒) เน้นนักเรียนเป็นผู้ทำกิจกรรม ครูคอยให้ความช่วยเหลือ ถ้านักเรียนผิดพลาดอย่าขัดจังหวะ ให้ปล่อยไปก่อน เพื่อให้นักเรียนรู้สึกสบายใจ
- ๓) จัดกิจกรรมให้หลากหลาย เช่น การเล่นเกม การทำชิ้นงาน/แบบฝึก การนำเสนอผลงาน

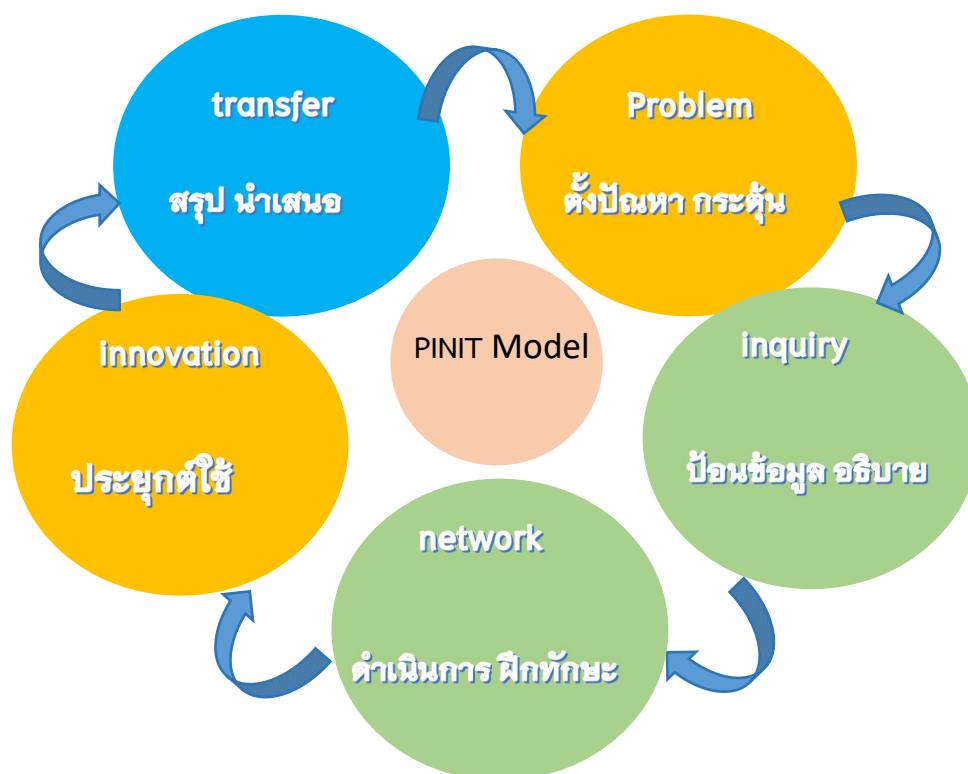
ขั้นที่ ๕ ขั้นสรุป (T : Transfer) ดำเนินงาน ดังนี้

- ๑) ให้นักเรียนสรุปสิ่งที่เรียนมา ในรูปแบบของการนำเสนอ รายงานของกลุ่ม ทำแบบฝึกหัดเพื่อสรุปความรู้ หรือเล่นเกมเพื่อทดสอบสิ่งที่เรียนมาแล้ว

๘. ขั้นตอนการใช้พัฒนานวัตกรรม

ในการจัดการเรียนการสอนด้วยนวัตกรรม “การจัดการเรียนรู้เชิงรุก PINIT Active Learning Model” มาใช้ในการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เพื่อพัฒนาทักษะทั้ง ๔ ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ตามรูปแบบ “การจัดการเรียนรู้เชิงรุก PINIT Active Learning Model” ดังนี้

ภาพการจัดการเรียนรู้ PINIT Model

๑. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ PINIT Model เรื่องการพูด การอ่าน การเขียน และการฟัง ภาษาอังกฤษ วิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้รายงานสร้างขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เช่น การอ่าน การเขียนประโยคภาษาอังกฤษ วิชาภาษาอังกฤษ รหัสวิชา อ.๑๖๑๐๑ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ PINIT Model ๖ ขั้นตอนได้แก่

(๑) E= Education การจัดการเรียนรู้ (๒) A= Application การประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
(๓) K= Knowledge การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

๒. การสอนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ PINIT Model หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้รายงานสร้างขึ้นโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มที่ผู้เรียนได้ลงมือฝึกปฏิบัติในรายวิชา ภาษาอังกฤษ รหัสวิชา อ.๑๖๑๐๑ เรื่อง การอ่าน การเขียนประโยคภาษาอังกฤษ วิชาภาษาอังกฤษ และการตอบคำถาม

สั้นๆ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อหาข้อสรุปเป็นองค์ความรู้ด้วยตนเอง ผ่านกระบวนการคิด และการลงมือปฏิบัติเชื่อมโยงกับสิ่งที่เรียนรู้

๓. **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ** หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในรายวิชา ภาษาอังกฤษ รหัสวิชา อ.๑๖๑๐๑ เรื่อง การพูด การอ่าน การเขียน การฟังประโยคภาษาอังกฤษ วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่๑ ที่ผู้รายงานได้สร้างขึ้น

๔. **ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ PINIT Model** วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การอ่าน การเขียนประโยคภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่๑ หมายถึงคะแนนเฉลี่ยจากการทำใบกิจกรรม การฝึกปฏิบัติ ของผู้เรียนขณะจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ PINIT Model เรื่อง การพูด การอ่าน การฟัง การเขียนประโยคภาษาอังกฤษ วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่๑ แล้วหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ๘๐/๘๐

๘๐ ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคน ที่ได้จากการทำใบกิจกรรม และแบบทดสอบย่อย ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

๘๐ ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคน ที่ได้จากคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

๕. **นักเรียน** หมายถึง นักเรียนชั้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่๑ โรงเรียนบ้านหนองฮางอำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑

โดยครูผู้สอนได้ปฏิบัติตามขั้นตอน ดังนี้

๑. ศึกษาวิธีการ รูปแบบการสอน เทคนิค วิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเข้าใจ เกิดความสนุกสนานในการเรียน มีความรู้ความเข้าใจ เกิดองค์ความรู้ด้วยตัวเอง ฝึกการลงมือปฏิบัติ เพื่อพัฒนาทักษะ ๔ ทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน วิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการเรียน
๒. ตรวจสอบและจัดเตรียม สื่อ อุปกรณ์ เอกสารประกอบการสอนให้พร้อม
๓. ก่อนเรียนด้วยนวัตกรรมชุดฝึกของกิจกรรมทั้ง ๔ ทักษะ วิชาภาษาอังกฤษ ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อประเมินความรู้พื้นฐาน หรือความรู้เดิมของนักเรียน
๔. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบที่กำหนดไว้
๕. ประเมินผลในด้านทักษะต่างๆทั้ง ๔ ทักษะให้ครอบคลุมจากการปฏิบัติระหว่างเรียนแล้วสรุปคะแนน
๖. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังจากที่ได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การอ่าน การพูด และการเขียน ภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ แล้วนำผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบ เพื่อทราบผลการพัฒนาของนักเรียน

๙. ผลสำเร็จของการสร้างหรือพัฒนานวัตกรรม

๙.๑ ผลที่เกิดกับสถานศึกษา

- ๑) มีทีมงานที่เข้มแข็งและมีเครือข่ายในโรงเรียน
- ๒) มีการประชุม ปรึกษาหารือ และร่วมกันแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ
- ๓) มีการสนับสนุน นิเทศ ติดตามการดำเนินโครงการเป็นระยะจากผู้บริหาร คณะครู

๙.๒ ผลที่เกิดด้านครูผู้สอน

- ๑) ได้รู้สภาพปัญหาการเรียนการสอน / รู้นักเรียน / เนื้อหาที่สอน
- ๒) พัฒนาเทคนิควิธีการ / สื่อ / นวัตกรรม เพื่อแก้ปัญหา
- ๓) นำเทคนิควิธีการ / สื่อ / นวัตกรรมไปใช้สอนจริงในห้องเรียน

๙.๓ ผลที่เกิดด้านนักเรียน

- ๑) นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจสามารถอ่านและเขียนคำศัพท์/ประโยคภาษาอังกฤษง่ายๆได้ด้วยตนเองมากขึ้น
- ๒) นักเรียนมีทักษะการอ่านการเขียนและเกิดความเชื่อมั่นในการอ่านคำศัพท์/ประโยคภาษาอังกฤษ
- ๓) นักเรียนทุกคนช่วยเหลือดูแลซึ่งกันและกัน ตลอดจนความร่วมมือทางการเรียนรู้ (Learning Team)
- ๔) นักเรียนได้เรียนรู้ทักษะ กระบวนการในการคิดและแก้ปัญหาในรูปแบบต่าง ๆ และลงมือปฏิบัติจริง
- ๕) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ในปีการศึกษา ๒๕๖๘ มีผลการทดสอบทางการเรียนสูงขึ้นจากปีการศึกษา ๒๕๖๗ ตามลำดับ
- ๕) นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ เปลี่ยนแนวคิดจาก “ฉันอ่านภาษาอังกฤษไม่ได้” เป็น “ฉันก็อ่านภาษาอังกฤษเป็น”

๑๐. แนวทางการนำนวัตกรรมไปใช้

จากผลการนำนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ในครั้งนี้ปรากฏว่า หลังการใช้นวัตกรรมจัดการเรียนรู้เชิงรุก PINIT Active Learning Model เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้ง ๔ ทักษะ วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนบ้านหนองฮางสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑ ส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะทั้ง ๔ ทักษะดีขึ้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่าการนำนวัตกรรมจัดการเรียนรู้เชิงรุก PINIT Active Learning Model มาช่วยในการพัฒนาการเรียนมีส่วนทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น ครูผู้สอนสามารถนำนวัตกรรมดังกล่าวนี้ไปต่อยอดในการพัฒนาทักษะสำคัญที่ผู้เรียนควรมีหรือทักษะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ที่เรียกว่า ๓R x ๘C เพื่อยกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ดีขึ้น ได้แก่

๓R คือ ทักษะด้านความรู้ (Hard Skills) ได้แก่

๑. Reading : สามารถอ่านออก อ่านจับใจความได้
๒. (W)riting : สามารถเขียนได้ สื่อสารให้คนอื่นเข้าใจ

๓. (A)Rithematics : มีทักษะการคำนวณ คิดแบบนามธรรม

๘C คือ ทักษะทางอารมณ์ (Soft Skills) ได้แก่..

๑. Critical thinking and problem solving

คือ มีทักษะการคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณและสามารถแก้ไขปัญหาได้

๒. Creativity and innovation

คือ การคิดอย่างสร้างสรรค์และคิดเชิงนามธรรม

๓. Cross-cultural understanding

คือความเข้าใจในความแตกต่างของวัฒนธรรมและกระบวนการคิดข้ามวัฒนธรรม

๔. Collaboration teamwork and leadership

คือ ความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะความเป็นผู้นำ

๕. Communication information and media literacy

คือ มีทักษะในการสื่อสารและการรู้เท่าทันสื่อ

๖. Computing and IT learning skills

คือ มีทักษะการใช้คอมพิวเตอร์และรู้เท่าทันเทคโนโลยี

๗. Career and learning skills

คือ มีทักษะอาชีพและการเรียนรู้

๘. Compassion

คือ มีความเมตตา กรุณา มีคุณธรรมและระเบียบวินัย

ซึ่งทักษะที่กล่าวมาข้างต้นสามารถนำไปปรับใช้ในการเรียนรู้ บูรณาการเข้ากับทุกรายวิชา ทักษะยุคใหม่ ๓R x ๘C เป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนในยุคการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ ๒๑ เป็นอย่างมากและส่งผลให้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) **PINIT Active Learning Model** เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษทั้ง ๔ ทักษะ วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนบ้านหนองฮางมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- จำเนียร ศิลปวานิช.หลักสูตรและวิธีสอน.นนทบุรี : เจริญรุ่งเรืองการพิมพ์
ธำรง แพรรัตกุล.เทคนิคการวัดผล.พิมพ์ครั้งที่ ๕.กรุงเทพฯ:ไทยวัฒนาพานิช,๒๕๑๘.
พิชัย เสี่ยงมจิตต์. หลักการสอนและการเตรียมประสบการณ์.อุบลราชธานี: ;วิทยาลัยครูอุบลราชธานี,๒๕๒๙.
สุมิตร คุณากร.หลักสูตรและการสอนมิติใหม่. กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองธรรมการพิมพ์,๒๕๒๕.
สุมิตร คุณากร.หลักสูตรและการสอน พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์,๒๕๑๘.
Taba, Hilda. Curriculum Development: Theory and Practice. New York: Harcourt, Brace
And World,๑๙๕๒.

ภาคผนวก

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง Helping a Tourist in Our School

เวลา ๑ ชั่วโมง

ใช้สอนวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๙

ภาคเรียนที่ ๒

ปีการศึกษา ๒๕๖๘

สาระสำคัญ

คำศัพท์เกี่ยวกับ Helping a Tourist in Our School เป็นคำศัพท์ที่นักเรียนจะได้เรียนรู้การเรียกชื่อและความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับอวัยวะต่างๆของร่างกายมนุษย์ โดยนักเรียนได้เรียนรู้จากภาพและจดจำคำศัพท์สำหรับนำไปใช้ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้มีทักษะการใช้ภาษา สามารถอ่าน เขียนคำศัพท์จากภาพและบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับ Helping a Tourist in Our School ได้ถูกต้อง

สาระ มาตรฐานและตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ป.๕/๑ พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

ตัวชี้วัด ป.๕/๔ พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว

มาตรฐาน ต ๑.๓ นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ

โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด ป.๕/๑ พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. นักเรียนสามารถจับคู่คำศัพท์กับภาพเกี่ยวกับ Helping a Tourist in Our School ได้ถูกต้อง
๒. นักเรียนสามารถเขียนสะกดคำจากอักษรที่กำหนดให้เป็นคำศัพท์เกี่ยวกับ Helping a Tourist in Our School ได้ถูกต้อง
๓. นักเรียนสามารถทำแบบฝึกทักษะการพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ ชุด Words for fun รายวิชาภาษาอังกฤษเล่มที่ ๑ เรื่อง Helping a Tourist in Our School ร่วมกับเพื่อนได้
๔. นักเรียนมีความสุขสนุกสนานกับการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ ชุด Words for fun รายวิชาภาษาอังกฤษเล่มที่ ๑ เรื่อง Helping a Tourist in Our School ร่วมกับเพื่อนได้

สาระการเรียนรู้

- คำศัพท์ประกอบภาพและความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับ Helping a Tourist in Our School

การจัดกระบวนการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

- ๑) ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับความสำคัญของสถานที่ท่องเที่ยว เส้นทาง นักเรียนช่วยกันตอบ จากนั้นให้นักเรียนดูภาพสถานที่ท่องเที่ยว

- ๒) นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เล่มที่ ๑ เรื่อง Helping a Tourist in Our School
จำนวน ๑๐ ข้อ

ขั้นนำเสนอ (Presentation)

- ๓) ครูนำเสนอคำศัพท์ เกี่ยวกับ Helping a Tourist in Our School
๔) นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ ๔ - ๕ คน โดยละความสามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อน
แล้วให้แต่ละกลุ่มเลือกหัวหน้ากลุ่ม เลขานุการ เพื่อวางแผนการทำงานโดยให้ทุกคน
มีส่วนร่วมในการทำงานและปฏิบัติตามแผนที่วางไว้
๕) แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมารับแบบฝึกคำศัพท์ ชุด Words for fun เล่มที่ ๑
เรื่อง Helping a Tourist in Our School
๕) นักเรียนศึกษาภาพเกี่ยวกับ Helping a Tourist in Our School ในใบความรู้แล้วเล่นเกมใบ
คำร่วมกับเพื่อน
โดยคนแรก ชูภาพคำศัพท์ โดยหลังภาพจะเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และ
ความหมาย แล้วถามเพื่อนว่า นี่คือภาพอะไร เพื่อนคนแรกตอบความหมายเป็น
ภาษาไทย และเพื่อนที่เหลือช่วยกันบอก เป็นภาษาอังกฤษโดยช่วยกันดูในแบบฝึก

ขั้นฝึก (Practice)

- ๗) แต่ละกลุ่มร่วมกันฝึกอ่านคำศัพท์ประกอบรูปภาพ โดยมีครูเป็นผู้ชี้แนะอย่างใกล้ชิด
๘) นักเรียนทำแบบฝึกทักษะที่ ๑ - ๒ ในเล่มที่ ๑ เรื่อง Helping a Tourist in Our School

ขั้นนำไปใช้ (Production)

- ๙) จัดสถานการณ์ในห้องเรียน โดยให้นักเรียนในห้องแสดงท่าทางเพื่อให้เพื่อน ๆ
คิดหาคำตอบจากคำศัพท์ที่ได้เรียนในเล่มที่ ๑ เรื่อง Helping a Tourist in Our School

ขั้นสรุป (Wrap up)

- ๑๐) นักเรียนและครูสนทนาเกี่ยวกับ Helping a Tourist in Our School และสรุปความรู้ที่ได้
จากการทำแบบฝึกคำศัพท์และการจัดสถานการณ์สมมติในห้องเรียน
๑๑) นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน เล่มที่ ๑ เรื่อง Helping a Tourist in Our School
จำนวน ๑๐ ข้อ
๑๒) นักเรียนทุกคนในแต่ละกลุ่ม รวบรวมคำตอบจากการระดมความคิดของสมาชิก ในกลุ่ม
แล้วนำเสนอ
๑๓) ครูและนักเรียนตรวจคำตอบแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนแล้วรวบรวมกระดาษคำตอบ
เพื่อนำส่งครูเพื่อบันทึกคะแนน
๑๔) ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกคำศัพท์ ชุด Words for fun เล่มที่ ๑
เรื่อง Helping a Tourist in Our School แล้วนำแบบบันทึกคะแนนและกระดาษคำตอบส่งครู
เพื่อนบันทึกคะแนน

สื่อการเรียนรู้

๑. แบบฝึกคำศัพท์ ชุด Words for fun เล่มที่ ๑ เรื่อง Helping a Tourist in Our School
ประกอบด้วย
- แบบทดสอบก่อนเรียน
 - ใบความรู้
 - แบบฝึกทักษะที่ ๑-๒

- เฉลยแบบฝึกทักษะ
 - เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน
๒. ภาพสถานที่ท่องเที่ยว เส้นทาง
๓. ชาร์ตคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ Helping a Tourist in Our School

กระบวนการวัดผลประเมินผล

วิธีการวัดและประเมินผล

- ๑) สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
- ๒) ตรวจสอบแบบฝึกทักษะที่ ๑-๒
- ๓) ตรวจสอบแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

เครื่องมือการวัดและประเมินผล

- ๑) แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
- ๒) แบบฝึกทักษะที่ ๑-๒
- ๓) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

เกณฑ์การวัด

- ๑) เกณฑ์การวัดการสังเกตพฤติกรรมกลุ่ม
 - ๓ คะแนน หมายถึง พฤติกรรมการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับดี
 - ๒ คะแนน หมายถึง พฤติกรรมการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับพอใช้
 - ๑ คะแนน หมายถึง พฤติกรรมการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับปรับปรุง
- ๒) เกณฑ์การตรวจแบบฝึกทักษะที่ ๑-๒
 - ๘ – ๑๐ คะแนน หมายถึง ดี
 - ๕ – ๗ คะแนน หมายถึง พอใช้
 - ๐ – ๔ คะแนน หมายถึง ปรับปรุง
- ๓) เกณฑ์การตรวจแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
 - ๘ – ๑๐ คะแนน หมายถึง ดี
 - ๕ – ๗ คะแนน หมายถึง พอใช้
 - ๐ – ๔ คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

การประเมินผล

นักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินทุกกิจกรรมร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

ข้อเสนอแนะ/การแสดงความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ)

(นายถาวร บุญกระจาย)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองฮาง

วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๙

บันทึกหลังการสอน

ผลการเรียน

๑. นักเรียนสามารถบอกคำศัพท์และประโยคภาษาอังกฤษที่ใช้ในการให้ความช่วยเหลือ
นักท่องเที่ยวได้
๒. นักเรียนสามารถถาม-ตอบ และให้ข้อมูลสถานที่ต่างๆภายในโรงเรียนเป็นภาษาอังกฤษได้
๓. นักเรียนสามารถบอกทิศทางง่ายๆได้ เช่น Go straight.
๔. นักเรียนสามารถแสดงบทบาทสมมติ(Role Play) การช่วยเหลือนักท่องเที่ยวในโรงเรียนได้

ปัญหาและอุปสรรค

๑. นักเรียนขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษต่อหน้าผู้อื่น
๒. นักเรียนบางคนออกเสียงไม่ชัดเจน ทำให้ผู้ฟังเข้าใจยาก
๓. นักเรียนสับสนเรื่องการบอกทิศทาง เช่น left/right/straight
๔. เวลาในการฝึกบทบาทสมมติดำเนินการ ทำให้ไม่ได้ฝึกทุกคนอย่างทั่วถึง

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

๑. จัดกิจกรรมทบทวนคำศัพท์พื้นฐานเกี่ยวกับสถานที่ในโรงเรียนและการบอกทิศทางอย่าง
สม่ำเสมอ
๒. ฝึกออกเสียงโดยใช้การฟังจากสื่อเสียง แล้วให้นักเรียนพูดตาม (Listen and Repeat)
๓. จัดกิจกรรมทำงานเป็นคู่หรือกลุ่มย่อย เพื่อเพิ่มความมั่นใจในการพูด

ลงชื่อ ครูผู้สอน

(นายพินิจ โคตรจันทร์)

วันที่ ๑๕ เดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๖๙

แสดงตารางการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน - หลังการ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

เลขที่	ชื่อ-สกุล	ก่อนเรียน (๑๐ คะแนน)	หลังเรียน (๑๐ คะแนน)	รวม (๒๐) คะแนน
		๑๐	๑๐	๒๐
๑	เด็กชายธนโชติ เพ็งแจ่ม	๕	๗	๑๒
๒	เด็กชายกิตติชัย จันทป	๗	๘	๑๕
๓	เด็กชายจักราวุฒิ ศรีภักดี	๕	๘	๑๓
๔	เด็กชายเจษฎากร สืบสิงห์	๕	๗	๑๒
๕	เด็กชายไชยยุทธ บัวแดง	๖	๘	๑๔
๖	เด็กชายพงศธร รินทอง	๖	๘	๑๔
๗	เด็กชายวีระชัย บุญยิ่ง	๘	๙	๑๗
๘	เด็กชายวีรภัทร สุดแสง	๗	๘	๑๕
๙	เด็กชายภูเบศร์ ตาแสงสา	๖	๘	๑๔
๑๐	เด็กชายประดิพัทธ์ ต้วงาม	๗	๙	๑๖
๑๑	เด็กชายอิทธิภัทร เทียงตรง	๖	๘	๑๔
๑๒	เด็กหญิงศรินภา ไชอ่อน	๖	๙	๑๕
๑๓	เด็กหญิงฐิตาพร สืบสา	๘	๙	๑๗
๑๔	เด็กหญิงจิรัชยา รักจันทร์	๗	๘	๑๕
๑๕	เด็กหญิงรุ่งธิดา รินทอง	๖	๘	๑๔
๑๖	เด็กหญิงณัฐกมล มุกคำ	๗	๘	๑๕
๑๗	เด็กหญิงอริสรา จำปาเงิน	๘	๙	๑๗
๑๘	เด็กชายกฤษดา บุญเลิศ	๖	๗	๑๓
๑๙	เด็กชายกนกศักดิ์ สุขเกิด	๖	๗	๑๓

๒๐	เด็กชายกิติกร มังคละแสน	๗	๘	๑๕
๒๑	เด็กชายณัฐดนัย ธรรมจันทร์	๖	๗	๑๓
๒๒	เด็กชายนพเกล้า แดงสะอาด	๕	๗	๑๒
๒๓	เด็กชายนันทวัฒน์ ศรีรอด	๖	๗	๑๓
๒๔	เด็กชายอักรินทร์ นางาม	๖	๘	๑๔
รวม ๓๔๒				
เฉลี่ย ๑๔.๒๕				

ลงชื่อ

(นายพินิจ โคตรจันทร์)

ครูผู้สอน

แบบสังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องรายการสังเกตพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติ

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการ						สรุปผลการประเมิน
		ร่วมมือในการทำกิจกรรม		กล้าออกมาแสดงความสามารถ		เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลิน		
		ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	
๑	เด็กชายธนโชติ เพ็งแจ่ม	/			/	/		ผ่าน
๒	เด็กชายกิตติชัย จันทป	/			/	/		ผ่าน
๓	เด็กชายจักราวุฒิ ศรีภักดี	/			/	/		ผ่าน
๔	เด็กชายเจษฎากร สืบสิงห์	/			/	/		ผ่าน
๕	เด็กชายไชยยุทธ บัวแดง	/			/	/		ผ่าน
๖	เด็กชายพงศธร รินทอง	/			/	/		ผ่าน
๗	เด็กชายวีระชัย บุญยั้ง	/			/	/		ผ่าน
๘	เด็กชายวีรภัทร สุดแสง	/			/	/		ผ่าน
๙	เด็กชายภูเบศร์ ตาแสงสา	/			/	/		ผ่าน
๑๐	เด็กชายประดิพัทธ์ ต้วงาม	/			/	/		ผ่าน
๑๑	เด็กชายอิทธิภัทร เทียงตรง	/			/	/		ผ่าน
๑๒	เด็กหญิงศรินภา ไชอ่อน	/			/	/		ผ่าน
๑๓	เด็กหญิงจิตาพร สืบสา	/			/	/		ผ่าน
๑๔	เด็กหญิงจิรัชยา รักจันทร์	/			/	/		ผ่าน
๑๕	เด็กหญิงรุ่งธีวาร์ รินทอง	/			/	/		ผ่าน
๑๖	เด็กหญิงณัฐกมล มุคำ	/			/	/		ผ่าน
๑๗	เด็กหญิงอริสรา จำปาเงิน	/			/	/		ผ่าน
๑๘	เด็กชายกฤษดา บุญเลิศ	/			/	/		ผ่าน
๑๙	เด็กชายกนกศักดิ์ สุขเกิด	/			/	/		ผ่าน
๒๐	เด็กชายกิติกร มังคละแสน	/			/	/		ผ่าน
๒๑	เด็กชายณัฐดนัย ธรรมจันทร์	/			/	/		ผ่าน
๒๒	เด็กชายนพเกล้า แดงสะอาด	/			/	/		ผ่าน
๒๓	เด็กชายนันทวัฒน์ ศรีรอด	/			/	/		ผ่าน
๒๔	เด็กชายอัครินทร์ นางาม	/			/	/		ผ่าน

เกณฑ์การประเมิน

ผ่านตั้งแต่

๒ ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

ผ่าน

๑ ขึ้นไป ถือว่า ไม่ผ่าน

ลงชื่อ

(นายพินิจ โคตรจันทร์)

ครูผู้สอน

ชุดฝึกทักษะการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

Helping a Tourist in Our School

Asking for Directions

Match the Questions with the Responses.

1. Excuse me, where is the post office?	A. It's just around the corner.
2. How do I get to the museum?	B. Go straight and then turn left.
3. Can you tell me where the bank is?	C. It's next to the supermarket.
4. Where is the nearest police station?	D. Take the second right.
5. Could you show me the way to the bus station?	E. Walk past the school and you'll see it.
6. Which way to the hospital?	F. It's about a 5-minute walk from here.
7. Is the library far from here?	G. Go down this road and you'll find it on the left.
8. How can I get to the train station?	H. Go down this road and you'll find it on the left.
9. Where's the city hall?	I. It's across from the park.
10. How do I find the tourist information center?	

Helping a Tourist in Our School

Places Around Town

Museum

Post Office

Police Station

Train Station

Bank

Library

City Hall

Tourist Information

Park

- Asking for Directions -

Write About the Picture

1. The Museum

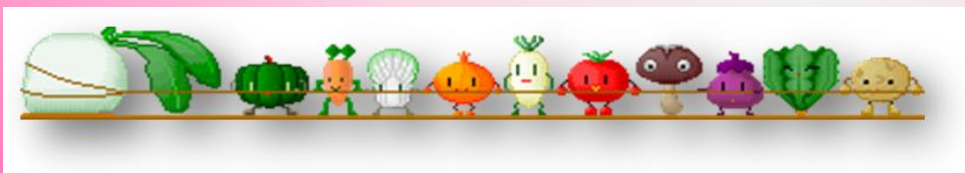
2. The Park

Introduction

The special additional English reading skills package for comprehension is another innovative type which can help to build language reading skills for students. The purpose of this Mattayomsuksa 1 package is to be used as a learning aid of Basic English course, code E 21101, which consist of 12 titles. These reading comprehension packages mainly focus on student activities and exercises, which students can follow the teacher's instructions or learn by themselves later or after class.

The writer hopes whether this package would be much advantage both in the classroom and serve students' reading and learning skills. In this package, there are very interesting contents and beautiful illustrations that suitable for students' level. Students can check their answers immediately from the answer keys of each exercise. By this way they can learn how well their improvements grow by themselves.

Pinit kotchan,

Indicator

-Students will be able to read passage, summarize the main ideas and interpret the meaning from the text.

Learning objectives

The students will be able to :

- give the meanings of given words.
- answer correctly according to the story they read.
- reorder the sequencing of the text they read.

Student's manual

1. Do the pre-test by themselves.
2. Form group in 5 mixed with ability students.
3. Each group changes ideas to other groups.
4. Study and do activities after finished all activities then do the exercise and post-test.

Name.....Class.....No.....

Direction : Write T if the sentence is True, Write F if the sentence is False.

-1. Last Sunday Preecha went to school.
-2. There was a ghost under Nuttida's bed.
-3. Nuttida's brother was sick.
-4. Preecha was Nuttida's ghost.
-5. Nuttida didn't scare the ghost.
-6. Preecha was a naughty boy.
-7. Nuttida liked to make a loud noise.
-8. "Humm!" said the ghost.
-9. Preecha was in the kitchen with his mother.
-10. Nuttida's father was in the family room.

โรงเรียนบ้านหนองฮ่าง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑

สำนักงานคณะกรรมการขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ